

Samenvatting van de preek:

'Onze Vader die in de hemelen zijt': de aanhef in het gebed dat Jezus zijn discipelen en ons leerde. Deze bede roept een vaderbeeld in onze herinnering. Vanuit onze 'aardse vaders' hebben we allemaal een vaderbeeld. Dat kan positief, maar ook negatief zijn. Dat vaderbeeld beïnvloedt hoe we God als Vader zien, en dat kan soms negatief zijn, door onze aardse vader. Toch is het belangrijk om te zien dat God niet is *als* een vader, of *als* onze vaders, maar dat God onze Vader *is*. God lijkt niet op de aardse vaders, maar als het goed is lijken onze vaders op hoe God Vader is.

Vertrouwen

Vanuit de aanhef van het gebed wordt duidelijk wat we God met vertrouwen én met eerbied mogen bidden.

De Vadernaam is de grond van dat vertrouwen.

In de Bijbel komt God op drie manieren voor als Vader: 1. Vader van Jezus. 2. Vader van de schepping. 3. Onze persoonlijke Vader.

Het persoonlijke Vaderschap van God begint in ons leven al bij de doop. Daar belooft God de Vader dat wij Zijn kinderen zijn, en dat Hij voor ons zal zorgen (verbond). Vanuit die doop wacht God op onze erkenning van Hem als Vader, en de liefde die daarbij hoort. Op de weg door het leven merken we dat we Hem niet de liefde kunnen geven, en dat we zelfs dat doen wat Hem pijn doet: zonden. Maar in het Evangelie laat Jezus, dé Zoon van God ons zien dat we door Zijn lijden en sterven, toch kinderen van de Vader mogen zijn. Hij herstelt de verbroken Vader-kind relatie. Door gelovig vertrouwen wordt God zo echt onze Vader. En zo mogen (moeten!) we Hem dan ook met Vader aanspreken.

Eerbied

Tegelijk wordt in de aanhef ook duidelijk dat God niet 'zomaar' Vader is. Hij is de Vader in de hemelen, dat is Zijn woonplaats. We richten ons tot de Heilige, Almachtige en Eeuwige God.

Voor het gebed moeten we eerbied en vertrouwen bij elkaar houden. God is dichtbij ons én totaal anders.

Benaderbaar én heilig. Schepper én Vader. Ook in ons gebed zijn we ons bewust van onze zonden. Maar we komen ook in vertrouwen tot de Vader die alle schuld vergeeft in Christus.

Het is de Heilige Geest die ons de Vadernaam in het hart en op de lippen legt (Rom.8:15-16). Hij legt in ons leven het adoptiebewijs dat ook wij kinderen van de Vader zijn.

Zondag 46 uit de 'De Heidelbergse Catechismus. Een eigentijdse weergave', door dr. W. Verboom

Vraag 120: Waarom heeft Christus ons bevolen om God onze Vader te noemen?

Antwoord: Om direct in ons hart te bewerken dat we kinderlijk, eerbiedig vertrouwen dat God om Jezus' wil onze Vader is. Hij zorgt oneindig veel beter voor ons dan aardse vaders en moeders ooit kunnen doen.

Vraag 121: Waarom zegt Christus er bij: Die in de hemelen zijt?

Antwoord: Hij leert ons daardoor niet te klein over Gods majesteit en almacht te denken en alles wat wij nodig hebben van Hem te verwachten.

**121. Hemelen*

In de Bijbel wordt met de hemel nu eens de lucht dan weer de sterrenhemel bedoeld. In het Onze Vader gaat het om de hoogste hemelen, de woonplaats van God, ook wel de derde hemel genoemd (2 Korinthe 12:2).

Vragen:

- Voor volwassenen:
 - o Roept de aanhef van het Onze Vader meer vertrouwen of eerbied in u op? Hoe zou u zich kunnen oefenen in het deel dat minder bij u opgeroepen wordt?
 - o Welk Vaderbeeld hebt u van God? Is dat gekleurd door uw aardse vader(beeld)?
 - o Door Jezus leren we de Vader kennen (Joh.14:9). Wat laat Jezus u zien over Zijn Vader? Hoe / Hebt u de Vader leren kennen?
- Voor jongeren:
 - o Spreek jij God aan als Vader? Waarom doe je dat juist wel of niet?
 - o Wat voor beeld van God de Vader kom je tegen in de volgende teksten: Psalm 103: 13, Jesaja 63:13, Mattheüs 6:32, Johannes 6:32 en Johannes 15:8?
 - o Bij de doop belooft God dat Hij jouw Vader wil zijn. Merk je dat? En heb je al eens tegen God gezegd dat jij Hem als Vader erkent, nodig hebt en liefhebt?
- Voor kinderen:
 - o Als het goed is zorgt jouw papa erg goed voor jou. Wist je dat God ook jouw vader is? En Hij zorgt nog veel beter voor jou, dan jouw eigen papa. Mooi he!